

Valda delar av "Protokoll fört vid domarkonferens för de tibetanska raserna den 25-26 oktober 2008"

Arrangerande klubbar: Svensk Specialklubb för Tibetanska Raser, Specialklubben för Tibetansk Spaniel och Specialklubben för Shih-Tzu

Ordförande: Torbjörn Skaar
Moderator: Kenneth Edh
Protokollförare: Annika Klang

Deltagande domare lördag: 37

Deltagande domare söndag: 34

Deltagande domare som inte är auktoriserade på raserna, lördag: 7

Deltagande domare som inte är auktoriserade på raserna, söndag: 6

Inledning

Torbjörn Skaar hälsade alla välkomna till helgens konferens och önskade alla en givande och lärorik helg.

Nina Karlsdotter, SKKs domarkommitté, informerade om det pågående arbetet efter den generella domarkonferensen som hölls i november 2007. Inte någon av raserna som ska behandlas på konferensen är bland de sju mest utsatta raserna. Shih Tzu är dock en av de raser som är föremål för observandum

Dokumentet kommer att skickas ut för att kunna användas från och med januari 2009.

Shih Tzu

FCI nummer	208
Originalstandard	1987-06-24
FCI standard	1998-04-20, engelska
SKKs Standardkommitté	2003-10-08
Ursprungsland	Tibet
Hemland	Storbritannien
Användningsområde	Sällskapshund
FCI-klassifikation	Grupp 9, sektion 5

Presentatör: Paul Stanton

Nina Karlsdotter informerade om att Shih Tzu omnämns i de nya instruktionerna om exteriöra överdrifter som ska tas i bruk från den 1 januari 2009, dock inte under någon egen rubrik. Det gäller främst andning, för riklig päls och knipta näsborrar. Det är viktigt att lära sig vart gränserna går för vad som är acceptabelt eller inte.

Historik

Rasen har funnits sedan århundraden i Tibet. Under den sista kinesiska kejsardynastin Ch'ing eller Manchu (1643-1912) utvecklades kontakterna mellan Lhasa i Tibet och Peking i Kina. Hundar av Shih Tzu typ eller Hassa Lion Dog som den kallades, gavs re-

gelbundet som gåvor av härskarna i Lhasa till kejsaren i Den Förbjudna Staden i Peking. 1935 utgavs en skrift "The Lhasa Lion dog" med beskrivning av rasen skriven av en kinesiska med mångårig erfarenhet från uppfödning av rasen.

Till Europa kom hundarna med ett danskt ambassadörspår som blev förflyttade till Norge från Kina. De hade med sig den enda palatsuppfödda shih tzun som nådde Europa samt två andra hundar, vilka blev starten på uppfödningen i Skandinavien. Därefter följde England, Danmark och Canada.

Rasen blev bofast i Sverige 1950 genom en import från Norge och 1951 etablerades uppfödning med avelsmaterial från norsk-dansk och brittisk härkomst. Under 1950- och 60-talen dominerade de norsk-danska blodslinjerna. Fram till 1970-talet utvecklades i Skandinavien, en egen typ av rasen ("den Skandinaviska shih tzun") med enstaka utbyten av hundar mellan länderna. Vissa Skandinaviska hundar var i jämförelse med de engelska mindre med lättare benstomme, något högre på benen och en del med lite mindre skallar. Gästande domare i Sverige imponerades mest av de mörka, välplacerade ögonen, utmärkt mörkt pigment, bra bett, den goda konstruktionen med bra rörelser, underbara pälskvaliteter, teckningar och färger samt det snälla och vänliga temperamentet.

Rasrepresentation

Helhetsintryck: Shih tzu är en stadigt byggd hund med rektangulär form. Den ska ha en lång bröstorg med en kort länd. Rasen ska vara låg- och bredställd, välkroppad med stor volym i bröstorg. Shih tzu är en "framtung" ras i jämförelse med en lhasa apso.

Rastyp skiljer sig mycket inom och utom Skandinavien men till Skandinavians fördel.

Uppförande/karaktär: en shih tzu är en liten clown, livlig, vänlig och självständig. Den får inte vara skygg eller aggressiv. En stolt hållning och ett arrogant uttryck är viktigt i rasen.

Huvud: Huvudets storlek ska vara i proportion till kroppen. Pannan ska vara hög, bred och väl välvd för att få det djupa och väl markerade stopet. Hela skallen ska vara bred och väl rundad OBS! Känn efter vad som finns under pälsen för att få rätt uppfattning om skallens form.

Ansiktet ska vara brett och öppet med brett placera- de ögon.

Nostryffel: Nostryffeln ska vara svart men mörkt leverfärgad på leverfärgade hundar eller hundar med leverfärgade tecken. Näsborrharna ska vara vidöppna.

Nosparti: Nospartiet ska vara fyrkantigt, brett och väl utfyllt med välmarkerad haka.

Käkar/tänder: Det är viktigare att underkäken är bred än att hunden har rätt antal tänder. Har hunden mindre än 6 framtänder i underkäken bör detta dock påpekas i den skrivna kritiken. Ett lätt underbett är önskvärt, dock inte så mycket att tänderna syns. Även tångbett är godkänt.

Ögon: Ögonen ska vara placerade brett isär med en varm och vänlig blick. Ögonen ska vara stora, mörka och runda men inte utstående. Små, tättsittande eller mandelformade ögon är ett allvarligt fel, liksom en stirrig blick.

Öron: Öronen ska vara ansatta något nedanför huvudets högsta punkt och bidra till huvudets runda form.

Hals: Rasen har ett kraftigt huvud och halsen måste vara stark och muskulös för att få rätt balans. Halsen får aldrig bilda en skarp vinkel mot rygglinjen utan det måste vara en mjuk övergång från hals till rygg.

Kropp: en shih tzu ska hellre vara aningen för lång än för kort. Ryggen ska vara plan med ett kort och kraftigt ländparti. Det är viktigt med bredd i höftpartiet. En shih tzu ska ha en "rumpa". Hunden ska vara väl musklad.

Bröstkorgen ska vara väl rundad, bred och djup och nå strax nedanför armbågarna. Förbröstat ska fylla hela handen.

Svansen ska vara tillräckligt lång, högt ansatt och bäras ungefär i jämnhöjd med huvudet för att ge balans till överlinjen. En platt svans som ligger på ryggen är fel.

Frambenen ska vara korta men inte så korta att rörelserna blir otypiska. Benen ska också vara så raka som möjligt och placerade väl in under kroppen.

En väl tillbakalagd skuldra är det optimala.

Framtassarna ska vara runda, fasta, väl pigmenterade och riktade framåt.

En shih tzu måste kunna flyta fram i ringen. Den visar hela trampdynorna i rörelse (flic-up) sedda bakifrån.

Den ska ha långa och balanserade steg varvid benen sträcks ut framför och bakom hunden. Styltiga, trippande och rullande rörelser är inte rastypiskt.

En shih tzus päls utvecklas långsamt. Den ska vara lång och tät med underull. Pälsen ska ha glans och liv samt vara så rak som möjligt.

All färger är tillåtna, hos flerfärgade hundar är det önskvärt med en vit bläs i pannan och vit svanspets.

För domare att tänka på vid bedömning:

- Känn med händerna vad som finns under pälsen
- Se upp med för små ögon, dåliga fronter och otypiska rörelser och otillräcklig vinkling bak
- Skuldror, ska vara väl tillbakalagda
- En svart/mörk hund måste man titta ordentligt på i ansiktet för att se alla detaljer
- Skriv i kritiken om hunden har mindre än 6 framtänder i underkäken
- Hunden ska visas på löst koppel!
- Hunden ska visas gående inget spring i ringen!

Skillnader/likheter mellan lhasa apso och shih tzu:

- Mankhöjden är lika på båda raserna
- En shih tzu är längre i kroppen än en lhasa apso

- Skillnader i huvudform: en shih tzu huvud är runt från alla håll, sett uppfån, en lhasa apso huvud är lätt välvt
- En shih tzu har ett brantare och högre stop
- En shih tzu har runda ögon, lhasa apso har mandelformade
- Bettet är lika för båda raserna
- En shih tzu har ett djupare och bredare förbröst
- En shih tzu kropp är djupare, räcker väl nedanför armbågarna
- En shih tzu har en väl välvd bröstorg med en något flatbottnad underdel
- En shih tzu har en högre ansatt och burens svans (teapot handle)
- En shih tzu har en bredare bakdel än en lhasa apso
- Pälskvaliteten är nästan densamma för båda raserna
- Båda raserna ska ha bra fram- och baksteg, shih tzu har uppspark, vilket en lhasa inte har
- En shih tzu är gladare till temperamentet och har lättare till kontakt
- En lhasa är mer distanserad och fjär
- En shih tzu får vara leverfärgad till skillnad mot en lhasa apso

Problem i rasen – shih tzu:

- Skuldror och fronter
- För små ögon
- För smala underkäkar
- Dåliga bakbensvinklar
- Veka bakhasor
- Många saknar den riktiga uppsparken (flic-up) i rörelse
- Tendens finns att hundarna blir för korta
- Rasen tenderar att ha för platta svansar

Slutord för konferensen

Domarna uppmanades att påtala och skriva ned rastypiska detaljer i sina kritiker.

Önskemål framfördes också på att arbeta för att få tillbaka fler rasdetaljer i standarden för våra raser. Paul Stanton tackade berörda klubbar för det arbete de lagt ned på att få fram mycket fina visningshundar med bra temperament.

Svensk Specialklubb för Tibetansk Spaniel tackade Paul Stanton för hans fina redovisningar i rasrepresentationerna.

Moderator, Kenneth Edh tackade, för domarnas engagemang och kloka frågor. Förarbetet till konferensen har fungerat bra tack vare samarbetande klubbar.

De fyra värdinnorna tackades för sitt arbete med att vara både hundar och hundägare behjälpliga under konferensen.

Övriga medhjälpare avtackades också storstilt med uppskattade bubblor på flaska.

Vid anteckningarna

Moderator

Annika Klang

Kenneth Edh